

грѣшка; нѣ родители-тѣ имъ трѣба да ги поправятъ.

Трѣба, като ся сѣкнимъ, да вардимъ сички-тѣ правила на доброправіе-то и на чистота-тѣ.

Мнозина си играѣтъ съ кърпа-тѣ, дръжітъ я невнимателно и я оставятъ много пѣти да падне на земя-тѣ; това не е допростено. Други я турягъ по столове-тѣ или по други мѣста, кое-то е още по нечесто. Трѣба сѣкога да я дръжимъ въ пазва-тѣ си, и да я вадимъ за нужда-тѣ си.

Кога ся сѣкнимъ трѣба да не правимъ много шумъ, тѣй сѣщо и кога кашляме или кихаме. Да не правимъ това върху лице-то на кой да е былъ.

Обычая-тѣ изисква да поздравяваме оногова кой-то кихне, а той да благодарява; но трѣба да го правимъ съ едно малко поклоненіе.

Благоправіе-то изисква да ся сѣкнимъ въ кърпа-тѣ си, а не въ рѣка или съ прѣсти.

IX.

ЗА УСТА-ТА, УСТНИ-Тѣ, ЗѢБИ-Тѣ И ЯЗЫКА-Тѣ.

Трѣба да си дръжимъ уста-та въ тольма чистота и въ естественія-тѣ имъ образъ; да не ги отваряме безъ нужда, да не нѣ мързи да ги миемъ сѣкоа сутрена съ вода, и да не туряме нищо, кое-то може да ги увони или да ги омърси.

Много пѣти дѣца-та, като ѣдѣтъ пѣлижѣтъ си уста-та, тѣй що-то не могатъ да си отдѣхнѣтъ; това е единъ злонравенъ обычай и вредителенъ на здравіе-то.

Явно е че дѣца-та си развалятъ усни-тѣ, като ги хапѣтъ со зѣби-тѣ, или като ги кривѣтъ, като ги дегатъ много, като ги теглѣтъ съ прѣста-тѣ си. Не трѣба